

1984. évi 29. törvényerejű rendelet

az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére létrejött Hágai Megállapodás kihirdetéséről¹

Hatályos: 2011. 01. 01. –

(A Magyar Népköztársaság² csatlakozási okiratának letétbe helyezése, a Szellemi Tulajdon Világszervezete főigazgatójának Genfben, az 1984. évi március hó 7. napján megtörtént. A Megállapodás a Magyar Népköztársaság vonatkozásában a londoni szöveg, a stockholmi kiegészítő szöveg és a genfi jegyzőkönyv tekintetében az 1984. évi április hó 7-én, a hágai szöveg tekintetében pedig – a genfi jegyzőkönyv egyidejű hatályvesztése mellett – az 1984. évi augusztus hó 1. napján lép hatályba.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó, az 1925. évi november hó 6. napján Hágában létrejött Hágai Megállapodást, amelyet az 1934. év június hó 2. napján Londonban és az 1960. év november hó 28. napján Hágában felülvizsgáltak, és az 1967. év július hó 14. napján a stockholmi kiegészítő szöveggel láttak el, e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § A Megállapodás hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

A külügyminisztertől

Az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó, az 1925. év november hó 6. napján Hágában létrejött Hágai Megállapodás, amelyet az 1934. év június hó 2. napján Londonban és az 1960. év november hó 23. napján Hágában felülvizsgáltak és az 1967. év július hó 14. napján a stockholmi kiegészítő szöveggel láttak el, részes államainak listája az 1984. augusztus 1-jei állapot szerint:

Állam	Részessé válás időpontja	Londoni felülvizsgált szöveg	Hágai felülvizsgált szöveg	
Belgium	1979. április 1.	–	1984. augusztus 1.	1979
Egyiptom	1952. július 1.	1952. július 1.	–	–
Német Demokratikus Köztársaság	1928. június 1.	1939. június 13.	–	–
Franciaország	1930. október 20.	1939. június 25.	1984. augusztus 1.	1975
Német Szövetségi Köztársaság	1928. június 1.	1939. június 13.	1984. augusztus 1.	1975
Vatikán	1960. szeptember 29.	1960. szeptember 29.	–	–
Liechtenstein	1933. július 14.	1951. január 28.	1984. augusztus 1.	1975
Indonézia	1950. december 24.	1950. december 24.	–	–
Luxemburg	1979. április 1.	–	1984. augusztus 1.	1979
Monaco	1956. április 29.	1956. április 29.	1984. augusztus 1.	1975
Marokkó	1930. október 20.	1941. január 21.	–	–
Hollandia	1979. április 1.	–	1984. augusztus 1.	1979
Spanyolország	1928. június 1.	1956. március 2.	1984. augusztus 1.	–
Suriname	1975. november 25.	1975. november 25.	1984. augusztus 1.	1977
Svájc	1928. június 1.	1939. november 24.	1984. augusztus 1.	1975
Tunézia	1930. október 20.	1942. október 4.	1984. augusztus 1.	–
Magyarország	1984. április 7.	1984. április 7.	1984. augusztus 1.	1984
Szenegál	1984. június 30.	1984. június 30.	1984. augusztus 1.	1984

Az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó

1925. évi Hágai Megállapodás

1934. június 2-i londoni szövege

1. cikk

A szerződő országok állampolgárai, valamint azok a személyek, akik a külön Unió területén eleget tettek az Alapegyezmény³ 3. cikkében foglalt feltételeknek, az összes többi szerződő országban oltalmat biztosíthatnak ipari mintáik számára, a Ipari Tulajdon berni Nemzetközi Irodájánál történő nemzetközi letétbe helyezés útján.⁴

2. cikk

(1) A nemzetközi letét a mintákat vagy annak az ipari terméknek a formájában, amelyre szánták, vagy a minta rajzának, fényképének, vagy bármely más grafikai ábrázolásának a formájában tartalmazza.

(2) A benyújtott tárgyakhoz két példányban, francia nyelven mellékelni kell egy, a Szabályzatban meghatározott adatokat feltüntető és a nemzetközi letétbe helyezésre irányuló bejelentést.

3. cikk

(1) A Nemzetközi Iroda, amint a nemzetközi letétbe helyezésre irányuló bejelentést kézhez kapja, bejegyzi azt egy külön lajstromba és a bejegyzés közlését tartalmazó időszaki hivatalos lapnak az egyes hivatalok részére a kívánt példányszámban és díjmentesen való megküldésével a bejegyzést közzéteszi.

(2) A letéteket a Nemzetközi Iroda irattárában kell megőrizni.

4. cikk

(1) Az alkotás tulajdonosának az ellenkező bizonyításáig az a személy tekintendő, aki az ipari mintát nemzetközi letétbe helyezte.

(2) A nemzetközi letétbe helyezésnek csakis bejelentést igazoló jellege van. Mint letétbe helyezés, az ebben a Megállapodásban foglalt külön rendelkezések fenntartásával ugyanolyan érvénnyel bír a szerződő országokban, mintha a mintákat közvetlenül ott, a nemzetközi letétbe helyezés időpontjában helyezték volna letétbe.

(3) Az előző cikkben említett közzétételt minden szerződő országban teljes mértékben kielégítőnek kell tekinteni és a belső jogszabályok által a jogok gyakorlásához előírt alakiságokon túl a letétbe helyezőtől semmilyen további közzététel nem követelhető meg.

(4) Az Alapegyezmény 4. cikke által megállapított elsőbbségi jogot a nemzetközi letétbe helyezett minden mintára biztosítani kell, az ugyanebben a cikkben előírt valamely alakiság teljesítésének a megkövetelése nélkül.

5. cikk

A szerződő országok megállapodnak abban, hogy a nemzetközi letétbe helyezett mintákra nézve nem követelnek meg semmilyen kötelező jelölést. Nem vonják meg az oltalmat a mintáktól sem a hasznosító elmaradása, sem az oltalmazotthoz hasonló tárgyak bevezetése miatt.

6. cikk

(1) A nemzetközi letétbe helyezés egyetlen vagy több, a bejelentésben megjelölendő számú mintából állhat.

(2) A letétbe helyezés nyitott vagy pecséttel lezárt borítékban eszközölhető. A pecséttel lezárt borítékban történő letétbe helyezés módjaként különösen a perforált ellenőrző számmal (Soleau-rendszer) ellátott kettős borítékokat, vagy az azonosítás biztosítására alkalmas bármely más rendszert el kell fogadni.

(3) A letétbe helyezhető borítékok vagy csomagok legnagyobb méretét a Szabályzat határozza meg.

7. cikk

A nemzetközi oltalom időtartama tizenöt év a berni Nemzetközi Irodánál letétbe helyezés időpontjától számítva; ez az időtartam két időszakra: egy öt- és egy tízéves időszakra oszlik.

8. cikk

Az oltalom első időszakában mind a nyitott, mind pedig a pecséttel lezárt borítékban eszközölt letétbe helyezéseket el kell fogadni; a második időszak folyamán a letétbe helyezések csak nyitott borítékban fogadhatók el.

9. cikk

Az első időszak folyamán a pecséttel lezárt borítékokat a letétbe helyező vagy egy illetékes bíróság kérésére fel lehet nyitni; az első időszak lejártával azokat, meghosszabbítási kérelem esetén, a második időszakra való áttérés céljából fel kell nyitni.

10. cikk

Az első időszak ötödik évének első hat hónapja folyamán a Nemzetközi Iroda a lejáratról nem hivatalos értesítést küld a minta letétbe helyezőjének.

11. cikk

(1) Ha a letétbe helyező az oltalom meghosszabbítását kívánja elérni a második időszakra való áttérés révén, az első időszak lejárta előtt meghosszabbítási kérelmet kell benyújtani a Nemzetközi Irodához.

(2) A Nemzetközi Iroda a borítékot – ha az pecséttel lezárt – felbontja, a meghosszabbításról hivatalos lapjában közleményt tesz közzé s valamennyi hivatalt e lap kívánt példányszámban való megküldésével értesíti a meghosszabbításról.

12. cikk

Azokat a mintákat, amelyek letétbe helyezését nem hosszabbították meg, továbbá azokat, amelyek tekintetében az oltalom megszűnt, tulajdonosaik kérésére és költségére vissza kell szolgáltatni. Ilyen kérés hiányában a mintákat két év elteltével meg kell semmisíteni.

13. cikk

(1) A letétbe helyezők a Nemzetközi Irodához címzett nyilatkozattal bármikor lemondhatnak akár teljesen, akár részlegesen a letétbe helyezésükről; az Iroda a nyilatkozatokat a 3. cikkben említett módon teszi közzé.

(2) A lemondás maga után vonja a letétnek a letétbe helyező költségére történő visszaszolgáltatását.

14. cikk

Ha a bíróság vagy más illetékes hatóság elrendeli egy titkos minta részére való átadását, a Nemzetközi Iroda szabályszerű megkeresésre felnyitja a letétbe helyezett csomagot, kiveszi a kért mintát és megküldi azt a megkereső hatóságnak. Ugyanígy kell az átadást fogadtatni le nem zárt mintára vonatkozó kérelem esetén. Az így átadott mintát a lehető legrövidebb időn belül vissza kell szolgáltatni és az esettől függően, a pecséttel lezárt vagy e nélküli csomagba vagy borítékba vissza kell helyezni. E műveletek után a Szabályzatban megállapított díjakat lehet felszámítani.

15. cikk⁵

16. cikk

A díjakból származó tiszta bevételt az a Megállapodás végrehajtásához szükséges közös költségek levonása után a Nemzetközi Iroda osztja szét a szerződő országok között a Szabályzat 8. cikkében előírtak szerint.

17. cikk

(1) A Nemzetközi Iroda a nyilvántartásába a minták tulajdonjogát érintő minden olyan változást bejegyezz, amelyről az érintet felek értesítik; e változásokat hivatalos lapjában közzéteszi és minden hivatalt e lapjának a kívánt példányszámban való megküldésével értesít azokról.

(2) E műveletek után a Szabályzatban megállapított díjakat lehet felszámolni.

(3) A nemzetközi letétbe helyezés jogosultja átruházhatja tulajdonjogát a többes letétbe helyezésben foglalt minták csak egy része, avagy csak egy vagy több szerződő ország tekintetében; ilyen esetben azonban, ha a letétbe helyezés pecséttel lezárt borítékban történt, a Nemzetközi Irodának a letétet az átruházás nyilvántartásba vételét megelőzően fel kell bontani.

18. cikk

(1) A Nemzetközi Iroda kérelemre és a Szabályzatban megállapított díj ellenében bárkinek kivonatot állít ki a valamely meghatározott mintával kapcsolatban a nyilvántartásába bejegyzett adatokról.

(2) Az említett kivonathoz, ha a minta erre alkalmas, csatolható a mintának a Nemzetközi Irodához eljuttatott egy példánya vagy másolata, s az Iroda hitelesen tanúsítja, hogy az megfelel a le nem zárt borítékban letétbe helyezett tárgynak. Ha az Iroda nem rendelkezik ilyen példányokkal vagy másolatokkal, az érintett kérésére és költségére elkészítteti azokat.

19. cikk

A Nemzetközi Iroda pecséttel le nem zárt letétbe helyezéseket tartalmazó irattára a nyilvánosság számára hozzáférhető. A Szabályzatban megállapított díjak megfizetése ellenében, egy tisztviselő jelenlétében az irattárat bárki megtekintheti, illetőleg az Irodától a nyilvántartás tartalmára vonatkozó írásos tájékoztatást kaphat.

20. cikk

A Megállapodás alkalmazásának részleteit a Szabályzat állapítja meg, amelynek rendelkezései a szerződő országok hivatalainak közös megegyezésével bármikor módosíthatók.

21. cikk

E Megállapodás rendelkezései csupán az oltalom mértékének alsó határát rögzítik és nem akadályozzák olyan, szélesebb körű rendelkezések alkalmazásának az igénylését, amelyeket valamely szerződő ország belső jogszabályai írhatnak elő; nem érintik továbbá a művészeti és iparművészeti alkotások oltalmára vonatkozó, 1928-ban felülvizsgált Berni Egyezmény rendelkezéseinek a további alkalmazását sem.⁶

22. cikk

(1) Az Unió azon tagországai, amelyek részesei e Megállapodásnak, kérésükre és az Alapegyezmény 16. és 16bis cikkében előírt módon csatlakozhatnak hozzá.

(2) A csatlakozásról szóló értesítés önmagában biztosítja, hogy a csatlakozás időpontjában nemzetközi letétbe helyezés tárgyát képező minták a csatlakozó ország területén az előző rendelkezésekben foglalt kedvezményekben részesüljenek.

(3) A csatlakozás alkalmával mindazonáltal bármely ország kijelentheti, hogy e szöveg alkalmazását a csatlakozása hatálybalépését követően letétbe helyezett mintákra korlátozza.

(4) A Megállapodás felmondása esetében az Alapegyezmény 17bis cikkét kell alkalmazni. A felmondás hatálybalépése időpontjáig letétbe helyezett nemzetközi minták a nemzetközi oltalom időtartama alatt a felmondó országban csakúgy, mint a külön Unió többi országában továbbra is ugyanazt az oltalmat élvezik, mintha e mintákat közvetlenül ezen országokban helyezték volna letétbe.

23. cikk

- (1) A Megállapodást meg kell erősíteni, és a megerősítéseket legkésőbb 1938. július 1-jéig Londonban kell letétbe helyezni.
- (2) A Megállapodás az azt megerősítő országok között az előbbi időpontot követő egy hónap elteltével lép hatályba, ugyanolyan érvénnyel és időtartamra, mint az Alapegyezmény.
- (3) Ez a szöveg az azt megerősítő országok közötti kapcsolatokban az 1925. évi Hágai Megállapodás helyébe lép. Ez utóbbi azonban továbbra is hatályban marad az olyan országokkal való kapcsolataikban, amelyek ezt a szöveget nem erősítették meg.

**Az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó
1925. évi Hágai Megállapodás
1960. november 28-i hágai szövege**

1. cikk

- (1) A Szerződő Államok az ipari nemzetközi letétbe helyezése céljából külön Uniót alkotnak.
- (2) E Megállapodás részesévé csak az ipari tulajdon oltalmára létesült Nemzetközi Unió részes államai válhatnak.

2. cikk

E Megállapodás értelmében:
az „1925. évi Megállapodás” az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó, 1925. november 6-i Hágai Megállapodás;
az „1934. évi Megállapodás” az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó, 1934. június 2-án Londonban felülvizsgált 1925. november 6-i Hágai Megállapodás,
a „Megállapodás” vagy „e Megállapodás” az e szöveggel létrehozott, az ipari minták nemzetközi letétbe helyezésére vonatkozó Hágai Megállapodás;
a „Szabályzat” az e Megállapodás végrehajtására irányuló szabályzat;
a „Nemzetközi Iroda” az ipari tulajdon oltalmára létesült Nemzetközi Unió Irodája;⁷
a „nemzetközi letétbe helyezés” a Nemzetközi Irodánál történő letétbe helyezés;
a „nemzetközi letétbe helyezés” a valamely Szerződő Állam nemzeti hivatalánál történő letétbe helyezés;
a „többes letétbe helyezés” a több mintát magában foglaló letétbe helyezés;
a „nemzetközi letétbe helyezés származási állama” az a Szerződő Állam, amelyben a letétbe helyezőnek tényleges és működő ipari vagy kereskedelmi létesítménye van, vagy – ha a letétbe helyezőnek ilyen létesítményei több Szerződő Államban vannak – az a Szerződő Állam, amelyben a lakóhelye van; ha lakóhelye nem valamely Szerződő Államban van, az a Szerződő Állam, amelynek állampolgára;
az „újdomszágvizsgálatot végző állam” az az állam, amelynek belső jogszabályai olyan rendszert írnak elő, amely szerint nemzeti hivatala valamennyi letétbe helyezett minta újdomszágának előzetes kutatását és vizsgálatát hivatalból elvégzi.

3. cikk

A Nemzetközi Irodánál mintákat a Szerződő Államok állampolgárai és azok a személyek helyezhetnek letétbe, akik, bár nem állampolgárai valamely Szerződő Államnak, lakóhellyel vagy tényleges és működő ipari vagy kereskedelmi létesítménnyel rendelkeznek valamely Szerződő Állam területén.

4. cikk

- (1) A Nemzetközi Irodánál a nemzetközi letétbe helyezés megtehető
1. közvetlenül, vagy
 2. valamely Szerződő Állam nemzeti hivatala útján, amennyiben azt a Szerződő Állam jogszabályai megengedik.
- (2) Bármely Szerződő Állam belső jogszabályai megkövetelhetik, hogy azokat a nemzetközi letétbe helyezéseket, amelyek származási országának ez az állam tekintendő, a saját nemzeti hivatala útján tegyék meg. Ezen előírás figyelmen kívül hagyása nem érinti a nemzetközi letétbe helyezés hatályát a többi Szerződő Államban.